

Czwartek 5 lutego 2009 r.

44. uważa, że należy wspierać udział w międzynarodowym handlu internetowym krajów najsłabiej rozwiniętych oraz innych państw rozwijających się poprzez zwiększenie inwestycji w podstawową infrastrukturę np. sieci telekomunikacyjne i narzędzia dostępne; podkreśla potrzebę taniego i dobrego jakościowo świadczenia usług internetowych; uznaje, że liberalizacja rynku telekomunikacyjnego doprowadziła do zwiększenia inwestycji w infrastrukturę, poprawy usług i innowacyjności;

45. stwierdza, że w wielu krajach użytkownicy uzyskują dostęp do Internetu za pośrednictwem urządzeń przenośnych;

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

Wpływ umów o partnerstwie gospodarczym (UPG) na rozwój

P6_TA(2009)0051

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wpływu umów o partnerstwie gospodarczym (UPG) na rozwój (2008/2170(INI))

(2010/C 67 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym z dni 10 i 11 kwietnia 2006 r. oraz w sprawie pomocy na rzecz wymiany handlowej z dnia 16 października 2006 r. oraz konkluzje Rady Europejskiej z dni 15 i 16 czerwca 2006 r.,
- uwzględniając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) z dnia 15 maja 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym,
- uwzględniając wnioski z 2870-ego unijnego posiedzenia Rady ds. Stosunków Zewnętrznych z dni 26 i 27 maja 2008 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym,
- uwzględniając rezolucję Rady Ministrów AKP–UE przyjętą w dniu 13 czerwca 2008 r. w Addis Abebie,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2006 r. pt: „Komunikat zmierzający do zmiany wytycznych negocjacyjnych dotyczących umów o partnerstwie gospodarczym z krajami i regionami AKP” (COM(2006)0673),

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 30.06.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.

Czwartek 5 lutego 2009 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 czerwca 2007 r., zatytułowany „Od Kairu do Lizbony – Partnerstwo strategiczne między UE i Afryką” (COM(2007)0357),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (COM(2007)0635),
- uwzględniając Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), a w szczególności jego art. XXIV,
- uwzględniając deklarację milenijną Narodów Zjednoczonych z dnia 8 września 2000 r., określającą milenijne cele rozwoju, jako ustanowione wspólnie przez wspólnotę międzynarodową kryteria zwalczania ubóstwa,
- uwzględniając deklarację z drugiej konferencji afrykańskich ministrów ds. integracji, przyjętą w dniach 26–27 lipca 2007 r. w Kigali (Rwanda),
- uwzględniając sprawozdanie przedstawione przez p. Christiane Taubira, członkinię francuskiego Zgromadzenia Narodowego, w dniu 16 czerwca 2008 r.: „Les Accords de Partenariat Economique entre l'Union européenne et les pays ACP. Et si la Politique se mêlait enfin des affaires du monde?” („Umowy o porozumieniu gospodarczym pomiędzy Unią Europejską a krajami AKP: a jeśli polityka zajęłaby się wreszcie sprawami świata?”),
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym: problemy i perspektywy ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie przeglądu negocjacji w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (UPG), ⁽²⁾
- uwzględniając deklarację z Kigali w sprawie sprzyjających rozwojowi umów o partnerstwie gospodarczym, zatwierdzoną przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE w dniu 20 listopada 2007 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając deklarację szefów państw AKP w sprawie UPG, przyjętą w Akrze dnia 3 października 2008 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 września 2002 r. zawierającą zalecenia dla Komisji dotyczącego negocjacji do umów o partnerstwie gospodarczym z krajami i regionami AKP ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie strategii rozwoju dla Afryki ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie wpływu umów o partnerstwie gospodarczym (UPG) na rozwój ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 września 2006 r. w sprawie szerszej i lepszej współpracy: pakiet 2006 w sprawie skuteczności pomocy UE ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie pomocy UE na rzecz handlu ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie milenijnych celów rozwoju – bilansu półmetka ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 120 z 30.4.2004, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. C 330 z 30.12.2006, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. C 58 z 01.03.2008, s. 44.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 273 E z 14.11.2003, s. 305.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, s. 475.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 292 E z 01.12.2006, s. 121.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, s. 373.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 291.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 232.

Czwartek 5 lutego 2009 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie komunikatu „Wspieranie rozwoju rolnictwa w Afryce – wniosek w sprawie rozwoju rolnictwa i bezpieczeństwa żywnościowego w Afryce” ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie dalszych działań związanych z deklaracją paryską z 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy ⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A6-0513/2008),
- A. mając na uwadze, że art. 36 ust. 1 porozumienia z Kotonu zawiera porozumienie pomiędzy Unią Europejską a państwami AKP dotyczące zawarcia umowy o handlu, zgodnej z zasadami WTO, której celem będzie stopniowe usuwanie barier handlowych oraz nasilenie współpracy we wszystkich dziedzinach związanych z handlem,
- B. mając na uwadze, że Rada przyjęła w dniu 12 czerwca 2002 r. dyrektywy negocjacyjne dotyczące UPG z krajami AKP i w tym samym roku rozpoczęły się z grupą państw AKP negocjacje w kwestiach o znaczeniu ogólnym, po których nastąpiły odrębne negocjacje z sześcioma regionami UPG (regionem Karaibów, Afryki Zachodniej, Afryki Środkowej, Afryki Południowo-Wschodniej, państwami Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC) tworzącymi unię celną (SADC minus) i regionem Pacyfiku),
- C. mając na uwadze, że 15 państw członkowskich Karaibskiego Forum Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (CARIFORUM) parafoowało UPG z UE i jej państwami członkowskimi w dniu 16 grudnia 2007 r.,
- D. mając na uwadze art. 231 UPG zawartej z państwami CARIFORUM ustanawiający komisję parlamentarną CARIFORUM–WE,
- E. mając na uwadze, że 18 państw afrykańskich, z których 8 to kraje najsłabiej rozwinięte (LDC), parafoowało w listopadzie i grudniu 2007 r. wyjściowe UPG, podczas gdy pozostałe 29 afrykańskich krajów AKP, z których trzy nie należą do krajów najsłabiej rozwiniętych, nie parafoowało żadnych UPG, oraz mając na uwadze, że Republika Południowej Afryki już podpisała umowę w sprawie handlu, rozwoju i współpracy, systemu handlu z UE zgodnego z regułami WTO,
- F. mając na uwadze, że Papua Nowa Gwinea i Fidżi, nienależące do grupy najsłabiej rozwiniętych krajów AKP, parafoowały w dniu 23 listopada 2007 r. przejściową UPG, podczas gdy pozostałe państwa regionu Pacyfiku należące do AKP (sześć państw należących do grupy krajów najsłabiej rozwiniętych i siedem państw do niej nienależących) nie parafoowały żadnej UPG,
- G. mając na uwadze, że żadna z umów parafoowanych w 2007 r. nie została podpisana, ale wszystkie miały zostać podpisane przed końcem 2008 r.,
- H. mając na uwadze, że UE stosuje od 1 stycznia 2008 r. ustalenia dotyczące importu w odniesieniu do produktów pochodzących z krajów AKP, które parafoowały UPG lub wyjściowe UPG, zgodnie z tymi ustaleniami ⁽⁴⁾,
- I. mając na uwadze, że regiony Afryki i Pacyfiku kontynuują negocjacje z Komisją w celu zawarcia pełnych UPG,
- J. mając na uwadze, że wszystkie strony wielokrotnie potwierdzały, zwłaszcza poprzez rezolucje Parlamentu Europejskiego, ale również poprzez dokumenty Rady i Komisji, że UPG muszą być instrumentami na rzecz rozwoju w celu promowania trwałego rozwoju, integracji regionalnej oraz zmniejszenia ubóstwa w państwach AKP,

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 E z 20.11.2008, s. 201.

⁽²⁾ Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 361

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0237.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym (Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1).

Czwartek 5 lutego 2009 r.

- K. mając na uwadze, że koszty dostosowania wynikające z UPG będą miały znaczny wpływ na rozwój krajów AKP, który, będąc trudnym do przewidzenia, obejmować będzie bezpośredni wpływ ze względu na utratę wpływów z opłat celnych i pośredni wpływ ze względu na koszty konieczne do dostosowania lub wsparcia społecznego w obszarach zatrudnienia, zwiększania umiejętności, produkcji, dywersyfikacji eksportu oraz reformy zarządzania finansami publicznymi,
- L. mając na uwadze, że 21 krajów AKP, z których część nie podpisała jeszcze UPG, przeznaczyło określone sumy na środki towarzyszące UPG w swoich krajowych programach orientacyjnych (KPO) w ramach 10. edycji Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR),
- M. mając na uwadze, że kwoty szczegółowo określone dla środków związanych z UPG we wszystkich KPO stanowią zaledwie 0,9% całkowitej kwoty w ramach krajowych programów orientacyjnych (pakiet A); mając na uwadze, że oprócz tego dostępne są znaczne pośrednie środki wsparcia UPG, takie jak integracja i infrastruktura regionalna, a także pomoc na rzecz wymiany handlowej,
- N. mając na uwadze, że wpływ UPG w odniesieniu do rozwoju wyniknie ze skutków tych umów dla:
- ograniczania przychodów celnych netto oraz jego wpływu na budżet państw AKP,
  - poprawy podaży w gospodarkach krajów AKP i dostarczenia klientom importowanych produktów unijnych,
  - zwiększenia eksportu z państw AKP do UE poprzez ulepszone reguły pochodzenia, co doprowadziłoby do wzrostu gospodarczego, zwiększonego zatrudnienia i podniesionych dochodów państwa, które mogłyby zostać wykorzystane do finansowania instrumentów socjalnych,
  - integracji regionalnej w regionach AKP, która może polepszyć ramy rozwoju gospodarczego i przyczyniłaby się w związku z tym do wzrostu gospodarczego,
  - skutecznego wykorzystania finansowania pomocy na rzecz wymiany handlowej w powiązaniu z UPG,
  - wdrożenia środków dotyczących reform w krajach AKP, zwłaszcza w odniesieniu do zarządzania finansami publicznymi, gromadzenia należności celnych oraz ustanowienia nowego systemu wpływów z podatków,
- O. mając na uwadze, że kluczowe znaczenie ma promowanie i wspieranie handlu w obrębie regionów AKP i pomiędzy nimi oraz pomiędzy krajami AKP i innymi krajami rozwijającymi się (Południe-Południe), które przyniesie ważne pozytywne skutki dla rozwoju krajów AKP i zmniejszy ich uzależnienie,
- P. mając na uwadze, że w wyżej wspomnianych konkluzjach Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 26–27 maja 2008 r. podkreślono konieczność elastycznego podejścia przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego postępu i wezwano Komisję do zastosowania wszelkiej zgodnej z kryteriami WTO elastyczności i asymetrii, tak aby wziąć pod uwagę różne potrzeby i różny stopień rozwoju krajów i regionów AKP,
- Q. mając na uwadze, że populacje państw AKP są najbardziej dotknięte światowym kryzysem finansowym i żywnościowym, który grozi całkowitym zniwelowaniem skromnych osiągnięć, które zanotowano przy osiągnięciu milenijnych celów rozwoju,

Czwartek 5 lutego 2009 r.

1. nalega, by Rada, Komisja i rządy państw członkowskich UE i krajów AKP uczyniły, co w ich mocy, aby ponownie wprowadzić atmosferę pewności i konstruktywnego dialogu, zburzoną w trakcie negocjacji, oraz by uznały państwa AKP za równorzędnych partnerów w procesie negocjacji i wdrażania;
2. nalega, by nawet w obecnych czasach światowego kryzysu finansowego państwa członkowskie przestrzegały swoich zobowiązań w zakresie zwiększenia oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA), która umożliwi wzmocnienie pomocy na rzecz wymiany handlowej oraz by stworzyły środki towarzyszące w postaci regionalnych pakietów pomocy na rzecz wymiany handlowej dla wdrożenia UPG przyczyniając się do pozytywnego oddziaływania UPG na rozwój; podkreśla fakt, iż podpisanie UPG nie stanowi warunku otrzymania środków pomocowych na rzecz wymiany handlowej;
3. nalega, aby UPG stanowiły instrument na rzecz rozwoju, który powinien odzwierciedlać zarówno krajowe i regionalne interesy, jak i potrzeby krajów AKP w celu zmniejszenia ubóstwa, osiągnięcia milenijnych celów rozwoju oraz poszanowania podstawowych praw człowieka, takich jak prawo do pożywienia lub prawo dostępu do podstawowych usług publicznych;
4. przypomina Radzie i Komisji, że ani zawarcie UPG, ani odstąpienie od takiej umowy nie powinno prowadzić do tego, by kraj AKP mógł znaleźć się w mniej korzystnej sytuacji, niż ta, która wynikała z przepisów handlowych na mocy porozumienia z Kotonu;
5. nalega, by Komisja i kraje AKP w najlepszy sposób wykorzystywały fundusze udostępnione na pomoc na rzecz wymiany handlowej w celu wsparcia procesu reform w obszarach kluczowych dla rozwoju gospodarczego; nalega na usprawnienie w razie konieczności infrastruktury, gdyż możliwości oferowane przez UPG będą mogły być w pełni wykorzystywane jedynie pod warunkiem wprowadzenia silnych środków towarzyszących przez państwa AKP, na kompensowanie utraty netto wpływów z opłat celnych oraz zachęcanie do reformy podatkowej, tak by nie ograniczać inwestycji publicznych w sektory społeczne; na inwestowanie w łańcuchach produkcji w celu dywersyfikacji produkcji przeznaczonej na eksport oraz na produkowanie towarów eksportowych o większej wartości dodanej, a także na inwestowanie w szkolenia i wsparcie dla małych przedsiębiorców i eksporterów, pozwalające na spełnienie unijnych wymogów sanitarnych i fitosanitarnych; podkreśla, że UPG zawierane z poszczególnymi krajami AKP lub z grupą krajów, która nie obejmuje wszystkich krajów w danym regionie, mogą narazić na szwank integrację regionalną;
6. wzywa Komisję, aby na nowo określiła swoje podejście, biorąc pod uwagę to zagrożenie i aby zapewniła, że zawarcie UPG nie będzie zagrażać regionalnej integracji; wzywa Komisję, aby na nowo określiła swoje podejście, biorąc pod uwagę to zagrożenie, i zadbała o to, aby zawieranie umów o partnerstwie gospodarczym nie zagrażało integracji regionalnej;
7. podkreśla, że zwiększenie oficjalnej pomocy rozwojowej, obiecane przez państwa członkowskie, powinno przede wszystkim służyć zwiększeniu wysiłków na rzecz realizacji milenijnych celów rozwoju w państwach AKP najbardziej dotkniętych konsekwencjami światowego kryzysu finansowego i żywnościowego, który zagrażał i wciąż zagraża sukcesom osiągniętym w ramach realizacji tych celów;
8. podkreśla również, że wszystkie umowy powinny zachowywać nierówność na korzyść państw AKP, zarówno w odniesieniu do przedmiotowego asortymentu produktów, jak i okresów przejściowych, oraz UPG powinny zawierać konkretne gwarancje na rzecz ochrony wrażliwych sektorów określonych przez państwa AKP;
9. podkreśla, że środki wsparcia związane z UPG muszą brać pod uwagę znaczenie integracji regionalnej i stosunki gospodarcze z innymi krajami rozwijającymi się w odniesieniu do rozwoju krajów AKP;

Czwartek 5 lutego 2009 r.

10. nalega, by Komisja dała negocjatorom krajów AKP wystarczająco dużo czasu na ocenę umowy oraz przedstawienie sugestii przed przyjęciem odpowiedniego porozumienia, biorąc pod uwagę harmonogram WTO;
  11. podkreśla, że umowy o partnerstwie gospodarczym powinny zawierać klauzulę rewizyjną dotyczącą przeglądu po upływie 5 lat od ich podpisania, w który formalnie muszą być zaangażowane parlamenty krajowe, Parlament Europejski i społeczeństwo obywatelskie; podkreśla również, że okres ten powinien pozwolić na przeprowadzenie pogłębionej oceny wpływu UPG na gospodarkę i integrację regionalną państw AKP i umożliwić odpowiednie zmiany orientacji;
  12. jest zdania, że wszelkie umowy handlowe między AKP i UE, jakie mają wpływ na sytuację życiową mieszkańców, powinny stanowić rezultat otwartej i publicznej debaty z pełnym udziałem parlamentów krajów AKP;
  13. nalega, by rządy krajów AKP wdrożyły konieczne reformy w celu sprawowania dobrych rządów, zwłaszcza w dziedzinie administracji publicznej, w obszarach takich jak zarządzanie finansami publicznymi, pobieranie opłat celnych, system dochodów podatkowych, walka z korupcją i nieprawidłowe zarządzanie;
  14. podkreśla potrzebę zawarcia w UPG bardziej rygorystycznych przepisów dotyczących nadzoru i oceny, które określą wpływ UPG na cele rozwoju krajowego i regionalnego oraz zmniejszenia ubóstwa, a nie tylko stopień zgodności z UPG;
  15. podkreśla potrzebę większej przejrzystości negocjacji i ich wyników tak, aby umożliwić kontrolę publiczną ze strony decydentów politycznych, parlamentarzystów i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego;
  16. uważa, że regionalne dokumenty strategiczne EFR oraz regionalne programy orientacyjne powinny obejmować ważne, systematyczne i należyście rozważone wsparcie dla wdrażania UPG, biorąc pod uwagę konieczny proces reform, które przyczyniłyby się do sukcesu UPG;
  17. wzywa Komisję do zawarcia, we współpracy z krajami AKP, w UPG i przejściowych UPG rozwojowych punktów odniesienia w celu zmierzenia społeczno-ekonomicznego wpływu UPG na kluczowe sektory, które należy określić na podstawie priorytetów i okresów przyjętych przez każdy region;
  18. podkreśla, że niezwykle istotne jest, aby nie narażać lasów, różnorodności biologicznej i ludności autochtonicznej lub ludności, której egzystencja związana jest z lasem; podkreśla w związku z tym, że należy zezwolić krajom AKP na wprowadzanie przepisów ograniczających wywóz drewna i innych nieprzetworzonych surowców oraz na stosowanie tych przepisów w celu ochrony lasów, fauny i flory oraz rodzimego przemysłu;
  19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi państw członkowskich i krajów AKP, Radzie AKP-UE oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.
-